

Sygn. akt IV KK 480/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2022 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie S. D. skazanego z art. 286 § 1 k.k. i innych,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego
w Katowicach z dnia 17 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKa 378/21, zmieniającego
wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 17 maja 2021 r., sygn. akt XVI K
181/20,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego podniósł wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. Wskazał, że wiek skazanego oraz przebyte przez niego choroby uzasadniały przyjęcie w jego przypadku obrony obligatoryjnej, co jednak nie nastąpiło. W przekonaniu autora skargi, doniosłość podniesionego zarzutu i duże prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji przemawiają za uruchomieniem instytucji z art. 532 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi

kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

W niniejszej sprawie nie wykazano, że skazany S. D. rzeczywiście mógłby ponieść takie poważne, nieodwracalne następstwa. Samo osadzenie w zakładzie karnym celem wykonania prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie może być uznane za powodujące automatycznie tego rodzaju następstwa. Trzeba podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Nawet możliwość uwzględnienia podniesionego w kasacji zarzutu nie musi automatycznie prowadzić do wstrzymania wykonania orzeczenia.

Okoliczność, czy w sprawie istotnie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza, czy też zgłoszono ją tylko pozornie, może być ustalona dopiero po dokonaniu merytorycznej oceny kasacji i analizie akt postępowania, co na obecnym etapie byłoby przedwczesne. Podnoszony przez obrońcę stan zdrowia skazanego jest bez wątpienia okolicznością istotną. W pierwszej kolejności winien jednak być podstawą dochodzenia możliwości uzyskania odroczenia wykonania kary przez skazanego, bądź na późniejszym etapie – przerwy w jej odbywaniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.